

[Augsburg], 24. August 1580

An Matthias Ritter d. J.

Abschrift: Staats- und Universitätsbibliothek Hamburg, Sup. ep. 2, fol. 148r-150r (S. 279-283, Nr. 122).

S. Stoici gaudere sapientem pium aiunt, laetari negant. Ego verò Reverende Vir D[omine] et amice Colende neque sciens sum, et nugas meas tandem esse editas (quae editio non προηγμένον ἀλλ' ἀγαθὸν mihi videtur) laetor et triumpho. Inscriptio minus grata fuit nostro magistratui, οὐκ οīδ' ἄτε (!) ἐπικουρίζοντι ἄτε παπίζοντι. Decretum mihi tamen est honorarium 200 f. cum hac appendice: donari me non ob dedicationem sed ob diuturnam servitutem: quae sane nonnihil momordit animum. Nam antea bis, cum offerem lucubrationem meam praeter remunerationem satis liberalem et publicè in senatu et privatum laudata fuit vitae meae modestia, raro cum ingenio coniungi solita, et in docendo diligentiae assiduitas et industria philosophica, sed et haec et alia complura καίτοι κακοστόμαχος ὡν facile concoquo conscientiam meam Christo servatori nostro probare studens: et hominum de me opinones et sermones susque deque ferens. In quo proposito non sane tantum literae sed et Epicteti disputationes me confirmant: cuius opera quae extant omnia correcta et annotatiunculis aucta mitto ad Episcopium: qui utinam cum latinis graeca in folio (ut vocant) coniungeret. Qua de re eum alloquaris velim, sed ut Simplicii enarrationem graecam enchiridii, quam Oporino dedi, successoribus eius hominibus mihi parum faventibus venditam recuperare possimus. Miror equidem barbariem nostram. Multos bonos autores olim habui et legi, quos Viri docti, ad quos scribo, ne viderunt quidem, aut nominari audiverunt. ἀλλὰ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν γένοιτο τὸ Θεῷ δοκοῦν: modo latina prodeant emenda. Idem Episcopius habet à me Suidam graecum, multò correctiorem cum meis et Camerarii annotationibus. Latius item auctum et à plurimis mendis repurgatum. Concinavi et scholasticum libellum GraecoLatinum, Cebetis tabulam cum Epicteti enchiridio. Sed hos 4. filiolos fore posthumos auguror: de quo non magnopere labore, Me quidem talentum meum non defecisse gaudeo, satis mihi est me candidè praestitisse, quae potui: οὐ χάριν ἀντὶ τῶν δεδομένων, ἀλλὰ συγγνώμην περὶ τῶν παραλελημμένων αἰτουμένων. Nunc verò concessu omnium videor ocium philosophicum posse augere. Natalis enim <...> ita me excepit, ut eadem nocte vita mea desperaretur. Ita subito consternatus eram: ut in lectulo instar adusti stipitis immobilis iacerem. Sed diuino beneficio, et D. Scheurlini, quem anno 1565. Francofurti apud me vidisti praestanti ope intra paucas horas ita sum recreatus, ut interim in Musaeo meo potuerim obambulare, et paucis abhinc diebus denuò in publicum prodire caeperim. Quo minus est, Mi Chariss[ime] D. Matthia quod de tua vel vita vel valetudine desperes. ἐκ Θεοῦ ἔστιν ίκανότης ἡμῶν, cuius erga Te liberalitatem haud dubie grato animo indies experiris, etsi vitae nostrae genus ita fert, ut valetudinarii plerique simus. Idque fortassis nobis expedit, ne tranquillitate hac animorum et studiorum delectatione delinitis vitae melioris obrepat obliuio. Quod verò <...> tuos ὡς <...> accusas, me autore παλινώδησον: et ut illi tales sint: quid ad Te? qu[em] et naturā et institutione et vitae instituto, iam per amplius 50 (recte: 30?) cognovi humanissimum et beneficentissimum. Non dominantur animis sidera, ἐμ' κα (?) συμπάθειάν τινα. cui nostrum est clypeo diuini verbi opposito, resistere. Quod superest, Mi optatiss[ime] D. Matthia, gratias Tibi ago maximas de fidelis (!) navata opera, et quos dixi posthumos meos filiolos Tuae fidei commendo: quos tuo suffragio et adiuvare et ornare poteris. Vale 24. Augusti: quo die annis abhinc 8. Petrus Ramus in carnificiana Parisiensi occubuit Anno 1580.

Hieronymus Wolffius
tui amantissimus atque
obseruantissimus.